24/06/2023

Εμφανίσεις του Τιμίου Προδρόμου στον άγιο Ιάκωβο Νισιβινό τον Μέγα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

[Θεοδώρητος Κύρου]: Επειδή όμως ο λόγος μπήκε στη διήγηση των θείων αποκαλύψεων, ας διηγηθώ αυτά που έχω ακούσει από τη γλώσσα εκείνη την αψευδή [τον άγιο Ιάκωβο τον Μέγα].

Τα διηγήθηκε, όχι επειδή επιθυμούσε να τιμηθεί (διότι η θεία αυτή ψυχή ήταν μακριά και από αυτό το πάθος), αλλ’ επειδή κάποια ανάγκη τον πίεσε να πει αυτά που ήθελε να κρύψει.

Τον ικέτευα να παρακαλέσει τον Θεό των όλων ν’ αναδείξει το πνευματικό χωράφι καθαρό από ζιζάνια και να το ελευθερώσει εντελώς από τα αιρετικά σπέρματα· διότι με στενοχωρούσε η πλάνη του μισητού Μαρκίωνα που είχε επικρατήσει σε μεγάλη έκταση. ενώ λοιπόν τον παρακαλούσα μου είπε·

«Δεν χρειάζεσαι ούτε εμένα ούτε κανένα άλλο για πρεσβευτή ενώπιον του Θεού. Διότι έχεις τον μεγάλο Ιωάννη, τη φωνή του Λόγου, τον πρόδρομο του Δεσπότη, που προσφέρει συνέχεια την ικεσία για σένα».

Όταν εγώ του έλεγα ότι έχω εμπιστοσύνη στις προσευχές αυτού και των άλλων άγιων αποστόλων και προφητών, των όποιων τα λείψανα είχαν μεταφερθεί σε μας πριν από λίγο, είπε·

«Έχε θάρρος, διότι έχεις τον Ιωάννη τον Βαπτιστή».

Αλλά πάλι δεν ανεχόμουν να σιωπήσω· τον ενοχλούσα πολύ περισσότερο, ερωτώντας να μάθω, γιατί ανέφερε αυτόν ιδιαίτερα.

Εκείνος τότε είπε·

«Θα ήθελα ν' ασπασθώ τα αξιαγάπητα λείψανα».

Όταν του είπα ότι δεν θα τα φέρω, εάν δεν μου υποσχόταν να μου πει αυτά που είχε δει, αυτός έδωσε την υπόσχεση και εγώ την επόμενη έφερα αυτά που ποθούσε και αφού τους πρόσταζε όλους ν' απομακρυνθούν, τα διηγήθηκε μόνο σε μένα.

«Όταν», είπε, «υποδέχθηκες τους πολιούχους αυτούς, που ήρθαν από τη Φοινίκη και την Παλαιστίνη, με δαβητικούς ψαλμούς, μου γεννήθηκε κάποια αμφιβολία εάν πραγματικά ήταν αυτά τα λείψανα του μεγάλου Ιωάννη ή κάποιου άλλου μάρτυρα που είχε το ίδιο μ' αυτόν όνομα.

Μετά από μία μέρα λοιπόν εγώ σηκώθηκα νύχτα για την υμνωδία· βλέπω τότε κάποιον λευκοφορεμένο να μου λέγει·

«Αδελφέ Ιάκωβε, για ποιο λόγο δεν βγήκες να μας προϋπαντήσεις, όταν ερχόμασταν»;

Όταν εγώ ρώτησα, ποιοι ήταν, μου αποκρίθηκε λέγοντας·

«Εκείνοι που είχαν έρθει την προηγούμενη μέρα από τη Φοινίκη και την Παλαιστίνη. Και ενώ όλοι μας υποδέχθηκαν πρόθυμα και ο ποιμένας και ο λαός και οι αστοί και οι χωρικοί, εσύ μόνο δεν έλαβες μέρος στην τιμή».

Εννοούσε την αμφιβολία που μου είχε γεννηθεί. Είπε λοιπόν ότι απάντησε σ' αυτά και

είπε·

«Και όταν απουσιάζετε σεις και οι άλλοι, τιμώ και σας και προσκυνώ τον Θεό των όλων».

Πάλι την επόμενη την ίδια ώρα παρουσιάσθηκε ο ίδιος και είπε·

«Δες, αδελφέ Ιάκωβε, εκείνον που στέκεται εκεί, του όποιου το ένδυμα φαίνεται σαν το χρώμα του χιονιού και μπροστά του βρίσκεται ένας κλίβανος με φωτιά».

Εγώ έστρεψα τα μάτια εκεί και νόμιζα πως ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής· διότι φορούσε τη στολή του και άπλωνε το χέρι του σαν να βάπτιζε.

«Αυτός είναι, είπε, που υπέθεσες ότι είναι».

Και άλλοτε πάλι, είπε, όταν έφυγες νύχτα προς την πρώτη κωμόπολη για να τιμωρήσεις τους στασιαστές και μου παρήγγειλες να προσφέρω θερμότερη προσευχή στο Θεό, έμεινα άγρυπνος παρακαλώντας τον Δεσπότη.

Έπειτα άκουσα φωνή να λέγει·

«Μη φοβηθείς τίποτε, Ιάκωβε· διότι ο μεγάλος Ιωάννης ο Βαπτιστής όλη τη νύχτα παρακαλεί τον Θεό των όλων θα γινόταν μεγάλη σφαγή, εάν δεν σβηνόταν με τις πρεσβείες εκείνου το θράσος του διαβόλου».

Αφού μου τα διηγήθηκε αυτά μου παρήγγειλε να τα ξέρω μόνο εγώ και να μη τα κοινοποιήσω σε άλλους. Εγώ όμως για κοινή ωφέλεια όχι μόνο πρόσφερα τη διήγηση σε πολλούς, αλλά την παραδίδω και με το σύγγραμμα.

Από τον τόμο «Φιλοκαλία των νηπτικών και ασκητικών», Θεοδωρήτου Κύρου, «Φιλόθεος Ιστορία η ασκητική πολιτεία» των Πατερικών Εκδόσεων «Γρηγόριος ο Παλαμάς». Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Σταυρούλα Ζαχαριάδου, Θεολόγος.

Πηγή: pemptousia.gr / Επιμέλεια Στέλιος Κούκος